

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 'sweeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden. —

DONDERDAG 22 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van een regel regels f 1.00, en voor elken regel daerboven 35 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Organisatie en bezuinigingen in de verschillende takken van bestuur.

De minister van financiën heeft een nieuw ontwerp van personele belasting ingeleverd, hetwelk zich, behoudens eenige wijzigingen, onder meer dan één oogpunt schijnt aan te bevelen. Er is daarbij vereenvoudigd, en voorwerpen van weelde zijn daarbij zwaarder belast; door zoodanige maatregelen, en de betere oeconomie, welke hij aan zijn departement invoert, vermijdt de heer ROCHUSSEN niet alleen het maken van nieuwe schuld, maar meent hij verder het evenwigt tusschen uitgaven en ontvangsten te kunnen herstellen.

Wij twifelen niet of Zijne Exc. zal begrotingen aanbieden, waarop men zoodanig evenwigt aantreffen zal; doch wij houden ons geenszins overtuigd dat de uitkomst zal beantwoorden aan de verwachting, en gelooven, dat bijaldien de belastingen eenige millioenen meer opleveren dan thans, hetwelk natuurlijk niet anders kan dan door zwaarder belasting van sommige personen, zulks met groote ontevredenheid zal gepaard gaan; tenzij de noodwendigheid van meerder opbrengst algemeen erkend werd.

Om de overtuiging dier noodwendigheid te vestigen, zijn verscheiden hervormingen en besparingen noodig, veel meer nog dan om het geld 't welk men er bij bezuinigen zal. Moge het waar wezen, dat men slechts eenige tonnen zou kunnen bezuinigen, en dat er millioenen meer noodig zijn; de tonnen moeten worden bezuinigd, zullen de millioenen gewillig worden opgebracht.

De overtuiging: zoo veel is er werkelijk noodig, en daartoe is mijn billijk aandeel zoo veel, — deze overtuiging zal een ieder zijne belasting met ontberping doen betalen. Maar erlangt men die overtuiging niet, weet iedereen onnoodige staatsuitgaven te noemen, zoo zal een ieder zich zoo veel mogelijk aan zijne belasting pogen te onttrekken; belaste dan de regering de weelde zoo veel zij wil, de rijken zullen hunne uitgaven van weelde inkrimpen en nalaten; geenszins omdat zij de belasting niet zeer goed zouden kunnen dragen, maar omdat zij ze niet willen betalen.

En van waar die onwil, waarvan de minister zelf waarschijnlijk even als wij reeds menige uitdrukking zal hebben vernomen? van waar anders dan uit het gevoel dat die hoog gestelde begrotingen geenszins noodig zijn.

Schatrijke lieden, die jaarlijks duizenden opleggen, hoorden wij morren over de verhoogde belasting op weelde, eene verhooging die hun misschien honderd guldens kosten zou, welke zij met de grootste onverschilligheid op eene kaart zouden zetten. Zij verzekerden, hunne liverei te zullen afschaffen, de kroonen en letters van hunne rijtuigen te zullen nemen, het getal huaner paarden te zullen verminderen; en velen hunner, voorzeker, zouden het werkelijk doen; menigeen misschien zou de verbittering zoo ver drijven dat hij het land verliet en zijne schatten elders ging verteren. Hij zou liever f 1000 in het water werpen dan de

f 100 betalen, welke men hem, naar hij meent, afdwingen wil. En hetgeen wij hier schrijven, is geenszins overdreven, het is letterlijk zoo.

Wij durven den minister van financiën verzekeren dat zijne ramingen van belasting op weelde zullen falen, dat verzwaarde belastingen op noodwendige behoeften ontevredenheid, en wellicht gevaarlijke ontevredenheid zullen wekken, wanneer er in de verschillende takken van bestuur onnoodige uitgaven niet worden afgeschaft, wanneer de nauwkeurigste oeconomie, allerwege ingevoerd, de natie niet overtuigt, dat de zware belastingen waarlijk noodwendig zijn.

Dan, maar ook dan eerst, zal men gewillig betalen; dan, maar ook anders niet, zal de uitkomst aan de ramingen voldoen.

Nu zijn er wel, naar wij vernemen, bezuinigingen en verbeteringen aan het departement van financiën ingevoerd; nu wordt het leger wel op beteren en min kostbaren voet gebracht, — maar die besparingen, waarover het publiek buitendien minder oordeelen kan, worden geenszins nagevolgd onder de departementen der oude ministers. Onder de departementen van justitie, van binnen- en buitenlandse zaken gaat alles voort op den ouden voet. In het binnenlandsch bestuur inzonderheid zouden aanzienlijke besparingen, welke grootendeels tevens verbeteringen zouden wezen, in te voeren zijn. De provinciale en gemeente-aangelegenheden kunnen met oneindig minder kosten, op beteren voet, worden bezorgd. Algemeen is men het daarover eens; tallooze middelen, nooit weersproken, zijn daartoe aangewezen; doch onze minister van binnenlandsche zaken volhardt op den ouden weg. Onlangs noemden wij als eene volstrekt overbodige inrigting het athenaeum van Franeker; zeker ware hiervan reeds vroeger door anderen gerépt, had men algemeener geweten dat er te Franeker een athenaeum bestond 't welk het land op f 20,000 te staan komt. Waarlijk, riep nu iedereen uit, dat kon men wel besparen. Doch wat doet de minister? Hij herinnert zich dat er nog eene vacature aan het athenaeum kan aangevuld worden, ontdekt te Breda een heer VETH en benoemt hem tot professor te Franeker. — In hetzelfde artikel waarin wij de noodeloosheid van het Franckersch athenaeum aanwezen, hadden wij als voorwerp van bezuiniging het Instituut voor Geleerden te Amsterdam genoemd, 't welk den lande alweder, zonder eenig bekend nut, f 16000 kost.

Wat doet onze heer MERKUS DE KOCK? Hij stookt het Instituut op om eene plegtige vergadering zijner verschillende klassen voor te bereiden; en toen de koning dezer dagen te Amsterdam kwam, moest hij zich in die vorraderlijke vergadering, uren lang, gruwelijk gaan zitten vervelen.

Alles werd daar den koning voorgedrukt: de namen, voornamen en titels der leden en correspondenten van de vier klassen des Instituuts; eene schets van den aard en de inrigtingen van dat Instituut; een betoog van de noodzakelijkheid der Javaansche taal voor de ambtenaren op Java, en der ontoereikendheid der Maleische taal voor dezelve. Hier ving de koning aan schrikbarend te ga-

pen. Daarop begon een lid der 4de klasse te betoogen hoezeer de ondersteuning en bescherming van regeringen reeds van de tijden der Grieken af (*qui nous délivrera des Grecs et des Romains*) zuchtte de koning) den bloei der kunsten ten allen tijde bevorderd heeft, en beval Z. M. inzonderheid het historieschilderen en de beeldhouwkunst aan. Toen dit geëindigd was, begon er een ander een betoog voor te dragen over het hoog belang van de natuurkundige wetenschappen en de onmisbare toepassing van dezelve op het maatschappelijk leven. En daarmede was het nog niet gedaan; er moest nog eene rede worden verduurd over het gewigt van de geschiedenis van de abdij en het slot van Egmond; waarop dan eindelijk eene slottoespraak van den voorzitter de vergadering besloot. 'T was tijd; de koning zag blaauw van verveling. Nooit had een koning zich zoo verveeld. Maar de geleerde heeren hadden dan ook gehoord dat Z. M. den *Arnhemmer* had gelezen met het artikel over de noodeloosheid van het Instituut, en » dat zullen wij hem inpeperen" hadden zij gedacht. Sinds dien dag zegt men, den hoogst denkbaren graad van verveling willende uitdrukken: ik verveel mij als een koning in het Instituut.

Doch is dat nieuwe spreekwoord nu f 16,500 jaarlijks waard? want zoo veel kost het Instituut aan de natie. Het athenaeum van Franeker en het Instituut van verveling kosten ons te zamen f 36,500. Daarvoor wordt dus ook een gedeelte der belastingen opgebracht. En meent men nu dat het mogelijk is zich gewillig te bekrimpen ten behoeve van zulke dingen? Wien, die geen professor is te Franeker of lid van het Instituut, zal men ooit wijs maken dat er te Franeker een athenaeum, te Amsterdam een Instituut moet worden bezoldigd? Waarlijk, worden er zoodanige staatsuitgaven van weelde niet afgeschaft, hoe wil men dan verwachten dat de burgers zich niet zullen pogen te onttrekken aan drukkende belastingen, tot zulke einden opgelegd?

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 17 april. Men kan alhier lang in diplomatische kringen hebben geleefd zonder een juist begrip te hebben van die stad van bankiers en joden, waarop de diplomatie als het ware gesuperposeerd is. De vrije stad Frankfort wordt bestaard door twee burgermeesters, ieder jaar herkozen, en genomen uit den senaat. De senaat, bron van alle magt, vult zich zelf aan uit het wetgevend ligchaam, hetwelk door verkiezingen zamengesteld, de eersten van alle takken van nijverheid vereenigt. De joden zijn in geen politieke kollegie van den staat toegelaten. — Een burgemeester, die de functiën van minister van buitenlandsche zaken waarneemt, stelt zich in betrekking met den Duitschen bond om de stad te vertegenwoordigen, die gesicht wordt een onafhankelijke staat te zijn. Dit is het enige punt van aanraking tusschen den bond en de Frankforter regering. De wetgeving en de gebruiken der middeleeuwen, ten aanzien van gilden, heerschen te Frankfort nog in al hunne oorspronkelijke zuiverheid. Vraagt eene elegante Paastere bij haar vertoef in deze stad naar eene mode-maakster of naaister, men zal haar antwoorden dat het kleeden der dames uitsluitend toekomt aan de heeren *klee-*

dermakers voor vrouwen, wier privilege stellig is. Een dag, dat ik te Frankfort een kagchel in mijne kamer liet zetten; verzocht ik den smid dien tevens schoon te maken. Hij antwoordde mij dat hij daartoe geen regt had. En inderdaad, ik moest den metzelaar laten komen om eene reet aan den schoorsteen toe te stoppen; den schoorsteenveger om den kagchel schoon te maken; de smid, de metzelaar, de schoorsteenveger volgden elkander op, toebehoorende aan drie verschillende gilden, steeds gereed om elkander te bewaken. Eenen anderen dag was ik ernstig ongesteld; ik wenschte dat mijn chirurgijn mij eene lating deed. Ik mag niet, antwoordde hij; uw barbier zou zich aan de stad beklagen. En ik was genoodzaakt mijnen barbier te laten komen, die zijn regt zeer onhandig uitoefende en mij bijna eene pees afstak. De slager die rundvleesch verkoopt, mag geen lamsvleesch verkoopen, en hij die u een stuk kalfsvleesch levert, zou zich onder geen voorwendsel hoegenaamd mogen veroorloven u een stuk gevogelte te leveren. Een ieder zijn privilege en zijn regt. — De gilde-geest heeft nog weinig te beduiden bij den sekte-geest. Frankfort kriet van muzikale genootschappen; bij de meeste dezelfde wordt tot het lidmaatschap eenige muzikale kennis gevorderd, men moet kunnen zingen of een instrument bespelen, en christen zijn. Meijerbeer zou geen lid kunnen worden van een muzikaal genootschap, te Frankfort! — Op het casino der stad sloot het reglement de joden uit. De heer v. Rothschild beproefde eindelijk, er in te dringen, en de toelating van dien eenen en enkelen jood maakte zulk eene opschudding, dat het scheen alsof de grond van gansch Duitschland er van dreuen moest.

PRUISSEN.

Dusseldorp, 17 april. Onze correctionele regtbank heeft heden de kapiteins Bronkhorst en van Haag, de eerste van de stoomboot der Dusseldorpsche maatschappij, Victoria, de tweede van de stoomboot der Rijn- en IJssel-maatschappij Drusus, vrijgesproken van de klagt tegen dezelve ingeleverd, wegens de aanvaring bij Sturzelberg, den 2den november des vorigen jaars.

(Dusseld. Z.)

FRANKRIJK.

De verhouding van het kabinet is niet meer dezelfde: de heer Guizot heeft in de Kamer eene innige wijziging zijner politiek kenbaar gemaakt. Hij verklaart dat de gewapende vrede hem drukt, en dat hij er een anderen begeert, een volkomen en definitieven vrede. De voorwaarden van dien vrede zijn voor hem niet meer verval in de nota van 8 oktober; hij handelt en onderhandelt op nieuwe en onbekende grondslagen. Ziedaar het resultaat der discussie over de suppletioire credieten van 1841. Het ministerie heeft niet gezegd wat het deed, maar het heeft erkend dat het iets deed, en het heeft te kennen gegeven, dat eerlang de gesteldheid van Frankrijk tegenover Europa zou gewijzigd worden. — De heer Guizot heeft met een vertrouwen vol fierheid gesproken over zijne onderhandelingen met de vier groote mogendheden, en hij heeft de hoop geuit dat hij binnen kort in staat zou zijn om aan de Kamer en het land mede te deelen, dat Frankrijk eenen duurzamen vrede op voordeelige voorwaarden had gesloten. Mogen deze beloften door de uitkomst luisterrijk worden bevestigd.

(Revue de Paris.)

Parijs, 17 april. Uit Zwitserland wordt van den 14den april gemeld, dat er in de kleine kantons veel opgewondenheid heerscht, ter zake der klooster-aangelegenheden van Aargau, en dat het zeker is, dat er in de zoogenaamde vrij-ambten heimelijk wapenen en krijgsmiddelen worden ingevoerd. Die van Aargau zijn intuschen op hunne hoede, en trachten zich zoo veel mogelijk voor eene verrassing te waarborgen.

Parijs, 18 april. De tribunes van de Kamer der gedeputeerden waren gisteren sterk bezet ter aanhooring van de debatten over het wetsontwerp ter reorganisatie van het leger. Bij deze kwestie hebben alle huisgezinnen zooveel belang, dat men met ongeduld verlangde te zien, welke partij de Kamer zoude kiezen tusschen de verschillende meeningen, welke door die voordragt van wet zijn opgerezen. De algemeene verwachting is teleurgesteld geworden, want de kwestie der militaire remplacering is onbehandeld gebleven en de gansche discussie heeft zich bepaald tot het beroep voor den staatsraad tegen de uitspraken der raden van herziening.

— Het Journal du Havre zegt, dat de katoenfabriekanten van den Elzas wachten op de aanneming en bekrachtiging van het handelstractaat met Nederland, krachtens hetwelk langs den Rijn katoen naar Frankrijk mag worden gevoerd, ten einde langs dien weg aanzienlijke hoeveelheden van dat artikel te ontbieden. Het blad zegt er bij, dat de voornaamste kantoren te Muhlau-

sen onderling eene inschrijving hebben gevormd, om groote partijen katoen op vreemde markten te koopen, en dat verscheiden daar woonachtige fabriekanten reeds te Liverpool 1000 tot 1200 balen hebben gekocht, die, zoodra de nieuwe wet aangaande het traktaat zal zijn uitgevaardigd, over Rotterdam langs den Rijn naar Straatsburg zullen worden gevoerd.

SPANJE.

Madrid, 12 april. Het gerucht wil, dat het gouvernement morgen eene mededeeling aan de cortes zal doen, ter vaststelling van dag en plaats wanneer de beide wetgevende lichamen over de keuze van het regentschap zullen hebben te beslissen. Reeds heeft de senaat de commissie benoemd, welke gezamenlijk met die uit de Kamer der afgevaardigden de wijze van verkiezing moet regelen.

BELGIE.

Brussel, 19 april. De taal der dagbladen, die tegen het ministerie gestemd zijn, wordt met elken dag heviger en bitterder, en tot zelfs de personen der ministers worden met groote heftigheid aangevallen. Daarbij merkt men onder de katholieke dagbladen, die het ministerie ondersteunden, bereids eene scheuring op, en die zuivere katholieke drukpers, b. v. de Courrier de l'Escaut, het blad van den heer Dumortier, beginnen aan hetzelfde reeds te ontrallen. Dit is eene veel beteekenende daadzaak, want het bewijst, dat het ministerie in de kamer alleen ondersteund zal worden door het aristocratische gedeelte van het catholicismus.

— Gisteren hebben H.H. MM. de koning en de koningin te voet en zonder gevolg op de boulevards gewandeld, van het paleis tot aan de Leuvensche poort. In het midden van honderden wandelaars, werden H.H. MM. niet dadelijk herkend. De koningin groette de voorbijgangers met de haar eigene bevalligheid.

Antwerpen, 19 april. Kapitein Storeen van het Zweedsche schip Charlotte Laetitia, gisteren avond van New-York alhier aangekomen, verzekert, dat, op het oogenblik van zijn vertrek, de kapitein van een in New-York binnenlopend schip, berigte in zee, tusschen wind en water, het outramponeerde kasko eener stoomboot te hebben zien drijven; als dit zeggen waar is, zoude er weinige onzekerheid meer wegens het vergaan van den President overblijven, en weldra zou men alsdan omtrent het lot der bemanning en der passagiers onderrigt worden. (Journ. de Comm. d'Anvers.)

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 20 april. De aankweking der Madia Sativa maakt, volgens ingekomen berigten, in Frankrijk snelle vorderingen. Een medelid van de landbouwmaatschappij in het departement de l'Indre, heeft openlijk bekend gemaakt, dat de bovengenoemde olie-plant reeds daarom opmerking verdient, omdat dezelve bijna op elken grond, wanneer deze slechts niet te aardachtig is, gedijt, maar 60 dagen tot hare ontwikkeling noodig heeft en door den eigendommelijken scherpen reuk, welke hare bloesems verspreiden, alle insecten en vogels, zelfs van naburige velden, verwijderd houdt. Gemelde berigtgever had zijn in het vorige jaar gewonnen Madia Sativa-zaad zelf geslagen en 32% olie daarvan gestrokken. Wat de kwaliteit van deze olie betreft, zoude komen alle de tot hiertoe uit Frankrijk ontvangene berigten daarin overeen, dat dezelve, bij beteren smaak, volkomen zoo vet, zoo niet nog vetter dan olijfolie is, en derhalve even goed tot spijzen als tot gebruik in fabrieken kan aangewend worden. De plant is afkomstig van Chili. Bij het treurig geval dat in Brabant en Zeeland de koolzaadvelden gedeeltelijk door den winter zijn verwoest geworden en het er op aankomt om dezelve met zomergewassen te beplanten, zijn deze mededeelingen wellicht van eenig belang.

's Gravenhage, 20 april. Heden zal de Tweede Kamer vergaderen en hare werkzaamheden hervatten. — Men verneemt, dat de voorzitter der Kamer, bij koninklijk besluit, gemagtigd is, om in de vergadering dier kamer den eed af te nemen van Mr. A. W. Huiddecooper, die laatstelijk door de staten van Noord-Holland tot lid van de Kamer benoemd is.

Haarlem, 19 april. Uit de registers, betreffende den burgerlijken stand op de eilanden Curaçao, Aruba en Bonaire blijkt, dat, gedurende het jaar 1840, bij de vrije bevolking zijn geboren 556 kinderen, als 267 van het mannelijke en 289 van het vrouwelijke geslacht, en zijn ter aarde besteld 270 lijken, als 123 van het mannelijke en 147 van het vrouwelijke geslacht. Bij den slavenstand zijn in dat jaar geboren 829 kinderen, als 410 van het mannelijke en 419 van het vrouwelijke geslacht, en zijn overleden 376 hoofden, als 167 van het mannelijke en 209 van het vrouwelijke geslacht.

Dordrecht, 19 april. Het II. zaterdag van Rotterdam langs de Oude Maas alhier ter reede aangekomen en op heden naar Hellevoetsluis vertrokken stoomschip Hekla zal, naar men verneemt, binnen kort eerst eene proefvaart in de Noordzee ondernemen, daarna naar Kronstadt vertrekken, om een aldaar op last van den keizer van Rusland gebouwd en als geschenk voor Z. K. H. prins Hendrik der Nederlanden bestemd schip af te halen en naar ons vaderland te brengen, en vervolgens — men rekent omstreeks de helft der maand augustus — naar Oostindië stevenen. Men zal beproeven, om den overtocht naar de Oostindiën alleen met kracht van stoom te doen.

Nijmegen, 19 april. Gisteren werd door den majoor Hoek, vergezeld van eene commissie uit de officieren van het 3de regiment infanterie, aan den kolonel Schneider, chef van dat korps, aangeboden eene zilveren doos, waarin geplaatst was eene gouden barrette, vereenigende de corsettekenen, waarmede deze chef versierd is.

De heer van... (Dit gedeelte is te weinig leesbaar om te transcriberen)

Arnhem, 19 april. Bij den raad dezer stad is op heden besloten tot het benoemen van eenen stedelijken architect, in plaats van wijlen den Heer A. Aijtsink van Falkenstein, op een jaarlijksch tractement van f 1200; zullende zij, die tot dien post genegen mogten zijn, zich vóór den eersten junij dezes jaars daartoe aan heeren Burgemeester en Wethouders moeten adresseren.

Mengelwerk.

De kleine dieven hangt men op, de groote laat men loopen.

Amsterdam den ... april 1841.

(Ingezonden.)

Dit spreekwoord is zoo aanwendbaar op een voorval hetwelk op dit oogenblik in onze hoofdstad plaats heeft, dat, ware mij dat gezegd niet reeds sedert lang bekend, ik gelooven zou dat hetzelfde voor deze bijzonderde gelegenheid vervaardigd is. De justitie heeft daarvan geen kennis willen dragen, of liever, zij heeft, op hooger bevel, tot nog toe geen gevolg daaraan gegeven. Immiddels hadde ik in het belang der openbare goedertrouw gehoopt, dat de vrije drukpers draaangaande eenige bijzonderheden zou publiek maken; ten einde den schuldige ten minste voor de regtbank der publieke opinie te regt te stellen; ook daarin heb ik mij tot mijn leedwezen te leure gesteld gevonden. Voor eenige dagen, ja, heeft de Kamper Courant eenige regels medegedeeld, die tot het door mij bedoelde voorval betrekking hadden, — doch de nadere bijzonderheden, welke het Overijsselsche krautje heeft beloofd, heb ik er tot heden te vergeefs in gezocht. Misschien hebben wel de onweerstaanbare argumenten van BAZILIO die verdere details bolet het licht te zien. Hoe dit zij, het volgende kan strekken om de laauwheid der justitie in het zwijgen der dagbladen voorloopig eenigermate te suppleren.

Weet dan, Mijnheer de Redacteur, dat de strafbare doch niet gestrafte daad, welke ik u thans denuntieer, is eene omkoopning van ambtenaren, vallende in de termen van 179 van het nog vigerende Code pénal.

Een ingezeten dezer stad, zóó algemeen bekend dat ieder kind hem met den vinger kan aanwijzen, heeft uit ruig eigenbelang, van de onnoozelheid en onbedrevenheid van eenen subalternen ambtenaar eener voorname rijks-administratie misbruik gemaakt, om hem tot eene schandelijke breuk van vertrouwen, en tot een hoogt berispelijke mededeeling van aan de administratie toevertrouwde stukken te misleiden. Maanden, misschien jaren achtereen, was dit ongemerkt zoo doorgegaan, zonder dat iemand er de lucht van had. Eindelijk barstte nogtans de bom los, en de schuldigen werden op heeter daad betrapt.

Er ontstond een geweldige rumoer en de beleedigde persoon scheen hemel en aarde te willen bewegen om het hoofd des zondaars met de bliksems der strafwet te treffen. Doch eerstgenoemde werd, de hemel wedhoe, bevredigd, en van dien kant liep alles met een sikkervlam af. Zooveel is waar, dat eene formele klagte, in de eerste vlaag van verontwaardiging ingediend, aanstonds ingetrokken en buiten effect gesteld werd.

Maar nu was toch de justitie, zal men zeggen, met de zaak bekend geworden, en moest alzoo, ook zonder particuliere vervolging, de zaak doorzetten. — Volstrekt niet: men zag wel, maar men wilde niet zien. Da

hoofdzondaar is een persoon, dien men eenigermate naar de oogen meende te moeten zien, en die voor ministers en gouverneurs een al te gewichtige vriend was, dan dat men niet gaarne, door hem voor een zeer lastige procedure te behoeden, hem aan zich voor altijd zou willen verplichten. De zaak wordt dus bloot administratief behandeld, en daar men zich toch gaarne het aanzien van onpartijdigheid en van strenge rechtvaardigheid wil geven, en er dus een offer moet wezen, — val het geheele gewicht der administratieve verbolgenheid op den armen beambte vallen. Gelijk ik hier boven zeide: de kleine dieven hangt men op, de groote laat men loopen; de groote wordt ontzien, de sterke arm beveiligt hem voor alle onaangenaamheden; de kleine, de ongelukkige beambte, wordt met desnutitie bedreigd, ja is misschien daarmede reeds gestraft en tot den bevelstaf gebragt. Zoo begrijpt men de justitie in ons gezegend Vaderland.

In een volgend artikel zal ik op dit onderwerp nader terugkomen. Bij die gelegenheid zal tevens voor u, wegens het ophouden van den *Avondbode*, een nieuw lijst opgaaen, terwijl het u daarenboven nog bliken zal — wat u soms raadselachtig moest schijnen — waarom het *Handelblad* telkens, wanneer het eenen kleinen toeval van liberalisme heeft, onmiddellijk daarna weder, als verschrikt over zijne eigene stoutheid, tot zijne gewone knipperiën en vleitaal jegens hen, die op het knusen zijn, afdaalt.

Het Russische leger.

Er is in geheel Europa geen leger, dat op zulk een eigendommelijk standpunt staat, als het Russische, en bij wiens samenstelling en organisatie zoo vele bijzondere bestanddeelen zich opdoen. Vooral is het belangrijk, hetzelve in tegenstelling met de Pruisische en Oostenrijksche legers te beschouwen, die, hoewel met het Russische verwant, en door langjarige met elkander gedoolde lauweren bevriend, toch zoo hemelsbreed van hetzelve verschillen.

In tegenstelling met het Oostenrijksche leger valt in de eerste plaats op te merken, dat, — terwijl de verachtende natien van dit rijk in bijzondere korpsen worden samengevoerd, zodat men eigenlijk niet van een Oostenrijksch leger, maar van de Oostenrijksche legers moet spreken, — het gros van het Russische leger daarentegen ééne vast zamengedrongene eenheid uitmaakt. Oostenrijk heeft eene menigte landen, wier staatsinrigtingen geëerbiedigd moeten worden. Het hoopt, dat, als het slechts aan het opperste rijksofgezag gelukt, de groote massa's met krachtige hand te samen te houden, alsdan de afzonderlijke deelen, ieder op zich zelve, des te vaster zullen verbonden zijn, hoe meer zij door nationale eenheid worden vereenigd. Rusland daarentegen, dat slechts een enkel, naar denzelfden vorm en regel bestuurd rijk uitmaakt, steekt al zijne rekruten, — christenen, joden, mahomedanen, Duitschers, Russen, Letten, Polen, Tartaren, Esthen, Finnen, Mordwinen, Tscheremissiers — allen te samen in eene en dezelfde uniform, werpt alles in denzelfden brouwkedel, en bronwt daarmede het Russische leger, dat zulk eene eenvormige massa uitmaakt, als geen tweede ter wereld.

De uitzonderingen van dezen doorgaanden regel zijn zeer onbeduidend. Tot aan den Poolschen opstand, maakte het Poolsche leger zulk eene uitzondering. De kleine afdeelingen garde-troepen van een paar honderd man Tscherkessiers en Tartaren te Petersburg verdienen nauwelijks vermeld te worden. Evenzeer kunnen de nog grootendeels rondzwervende Kalmukken, Baschkieren, en enkele Siberische stammen, die nog niet geheel aan de rekrutering zijn onderworpen, niet worden medegerekend. Want ofschoon zij ook gedeeltelijk nog hunne nationale wapenen voeren, zoo dienen er ook reeds velen van hen als Russische soldaten in het groote leger. De verschillende Kozakken zijn minder als eene eigendommelijke nationale afdeeling van het leger, dan wel als eene bijzondere soort van ligte troepen in hetzelfde te beschouwen, daar er bovendien ook eene menigte, die niet tot den stam der Kozakken behooren — Groot-Russen, Tartaren, Tscherkessiers, Duitschers enz. — als Kozakken dienen.

Het kommando in het geheele Russische leger geschiedt in het Russisch. De soldaten spreken onder elkander Russisch, daar de Russen de talrijksten zijn. Alle Duitschers, Letten, Polen, Kalmakken, Finnen verliezen hier, gedurende hunnen vijf en twintig-jarigen dienstdaag, hunne eigendommelijke nationaliteit, en worden zoo zeer geheel tot Russen omgeschapen, dat men bij eenen ouden Russischen soldaat zijnen nationalen oorsprong nauwelijks meer kan opmerken. Een Let, die tien jaren lang in het Russische leger gediend heeft, is in

alle deelen zoo volmaakt een Rus geworden, dat hij als het ware omgeschapen en omgegoten schijnt te zijn, en niet alleen de Russische zeden en gewoonten geheel heeft aangenomen, maar zelfs zijne physionomie, stem en gebaarden naar de huane gevormd, en geheel de Russische gaardheid aangenomen schijnt te hebben. Dit zelfde geldt ook van de Finnen, Tartaren en anderen. De joden alleen, deze ingewortelde, taaije, onveranderlijke Adamekinderens, waarvan er eene menigte in het Russische leger zijn — ten minste 15000 — deze verloochenen hunne afkomst nooit; men herkent hen op het eerste gezicht uit den geheelen gemengden hoop. Overigens worden ook zij door de dapperheid der Russische troepen aangestoken; zij strijden in den Kaukasus en in Turkije even moedig mede als alle overigen. Het meest van allen schijnen mij altijd, onder de gemeene Russische soldaten, de Duitschers neergedrukt en ontmoedigd te zijn. De Duitschers beklagen een behagelijk leven, en het »hondenleven der Russische soldaten» zoo als zij zich uitdrukken, maakt hen bijna tot honden.

Even als de taal, de physionomie en zeden in het Russische leger geheel Russisch worden, zoo gaat het ook met de godsdienst. De Russische aard is van zeer mededeelzame natuur, vooral in geloofs- en godsdienstzaken. De Russen zijn verdraagzaam, en dat maakt anderen denken tot bekeering geneigd. Daarbij verheugen zij zich van harte, als iemand op hunne wijs het kruis met hen maakt, en op huane wijze bidt. Hierdoor worden velen uitgelokt te doen zoo als hunne kameraden doen. Verder is er toch bij alle menschen eene behoefte naar godsdienst aanwezig; als de Lutheraan, katholiek of mohamedaan naar godsdienst smacht, dan treedt hij ook gaarne eene Russische kerk binuen, en versterkt daar zijnen geest, wanneer er geen tempel van zijn geloof voorhanden is, zoo als dat natuurlijk in het groote Rusland dikwijls gebeurt. Daarbij komt nog, dat bij zekere godsdienstige plechtigheden de regementen, gemengd zoo als zij zijn, bevolen worden de godsdienst en de ceremoniën der Grieksche kerk bij te wonen. Op deze wijze gewennen de lieden natuurlijk hieraan, verleen het geloof hunner vaders, en zijn gewoonlijk na een dozijn jaren allen goede, regtgeloofige, Grieksche christenen ofschoon er dan ook geene plechtige verandering van geloof heeft plaats gevonden. Maar ook deze heeft dikwijls half gedwongen plaats, dewijl namelijk, naar de Russische wetten, iedere anders geloovige de Russische geloofsbelijdenis plechtig moet aannemen, als hij zich eenmaal heeft laten verleiden het avondmaal naar het Russische gebruik te nemen, hetgeen bij de behoefte aan godsdienst, zoo als dit in Rusland somtijds plaats vindt, ligt gebeuren kan.

Men kan veilig aannemen, dat er meer dan honderduizend soldaten in het Russische leger zijn, die der Grieksche godsdienst niet zijn toegedaan, de Tartaarsche mohamedanen, de Poolsche katholieken en joden, de luthersche Letten, Esthen, Finnen en Duitschers, en de voor eenigen tijd nog heidensche Mordwinen, Sirjenen, Tscheremissiers, die nu bijna allen tot de Grieksche godsdienst zijn overgegaan, medegerekend. Door deze volkomene zamensmelting van godsdienst, taal en nationaliteit, tot ééne ankels gelijkvormige massa, is er nu zulk eene overeenstemming der deelen en eene zoo volmaakt onzijdige stemming in het geheele Russische leger te weeg gebragt, als dit nauwelijks op gelijke wijze bij eenig ander groot leger bestaat. Hierdoor is het geheel in de hand van den oppersten gebiedder.

In tegenstelling met het Pruisische leger, valt bij het Russische voornamelijk de geheele afscheiding van den soldatenstand van het overig staatsverbaud en de burgerlijke maatschappij op te merken. In Pruisen heeft men zich daarop toegelegd, om alle medeleden van den staat tot verdedigers van het vaderland geschikt te maken, iederen burger de wapenen te leeren voeren, en iederen soldaat den terugkeer tot de bezigheden des vredes gemakkelijk te maken. De korte diensttijd, de verdeling der militairen in linietroepen, reserve en landstorm enz heeft ten doel, om dat voortreffelijk stelsel te verwezenlijken. In Rusland, daarentegen, hebben alle militaire maatregelen de strekking, om den soldatenstand af te zonderen en hem tot een onvoorwaardelijk gehoorzaam werktuig in de hand des gebieders te maken. De lange diensttijd maakt de lieden geheel tot soldaten, en doet hen alle andere burgerlijke beroepsbezigheden vergeten. De omtelijke afstanden des rijks maken hun alle verkeering met hunne verwanten gedurende dezen tijd onmogelijk, en zij komen dus slechts in aanraking, en verbinden zich met hunne krijgsmakkers. Op deze wijze ontstaat er, niet gelijk in Pruisen eene gewapende burgerij, maar een verbroederde krijgsmansstand.

Geen leger is gevolgelijk geschikter tot veroveringen dan het Russische; een half millioen onder- en kindellooze menschen zonder betrekkingen, die geene andere hoop in de toekomst voor zich zien, dan die de krijgsdienst oplevert, die hunnen geboortegrond en alle huane betrekkingen vaarwel hebben gezegd, en nu gewillig volgen waarheen hun vaandel waait. In het Pruisische leger is het veel moeilijker eenen krijgsvolgen geest te kweeken, daar de soldaten reeds na weinige jaren het voornitzigt hebben naar hunne binnende betrekkingen terug te keeren, en daar hun bestaan wenschen te vinden. In Rusland hebben de soldaten gedurende de lange dienstjaren dat alles vergeten, zich slechts met den krijgsmansstand gemeenzaam gemaakt, en aan die levenswijze gewend. Daarbij komt nog, dat de oorlog den soldaat weinige ongemakken meer oplevert dan zij reeds in den vrede hebben. De Russische soldaat wordt minder dan eenig ander in den vrede verwend. De onafgebroken groote en kleine revuën zijn bijna lastiger dan veldslagen; zeer dikwijls zelfs verklaren de soldaten, zoewel als de officieren, dat zij meer tegen eene revue dan tegen eenen veldslag opzien. — Met gestadige marschen, vesting- en kanaalwerken, worden zij, even als de Romeinsche soldaat, altijd bezig gehouden; Rossom, indien er een schepsel in vredesdij geplaatst wordt, dan is het de Russische soldaat. Hun voedsel is zeer karig en hunne soldij zoo gering als die slechts kan worden vastgesteld. In welk een schitterend licht moet bij zulk eenen treurigen vrede de oorlog aan den Russischen soldaat niet voorkomen! De lastige slopkousendienst is in den oorlog minder streng dan in den vrede; hij brengt dus vrijheid van eenen der drukkendste lasten. De veldslagen zijn beter dan de revuën, want in het ergste geval brengen zij verlossing van allen lijden, den dood, — maar waarschijnlijk buit en roem, en een vrolijk leven; waartegen achter de revue slechts de stok dreigt, en als grootste belooning eene lofuiting en een glas brandewijn. Daarenboven wordt de soldij, die in den vrede in papier betaald wordt, in den oorlog in zilver uitgedoeld; dat is — daar het zilver viermaal zoo veel waard is als papier — zij wordt vierdubbel verhoogd, dat zoo veel beteekent als den oorlog aan de soldaten in een schoone licht te doen voorkomen. De Russische soldaten zijn allen roofzuchtig, en daarbij hebben zij het denkbeeld, dat alle landen, die hun vaderland omringen, heerlijker en rijker zijn dan hun eigen land. Het verlangen, de begeerte naar het goede leven in het westen, in Duitschland en Frankrijk, is tegenwoordig bij hen even zoo groot, als het vroeger bij de Germaansche barbaren slechts ooit met betrekking tot Italië zijn kon. Een veldtocht, die hen weder naar Duitschland bragt, zou hun ware wellust zijn. Zij droomen en spreken dikwijls daarvan, ongetwijfeld even zoo als de Alanen, Gothen, enz. eenmaal van het westen spraken, voor zij daarheen opbraken. » Ons vaderland is hard jegens zijne kinderen. In het westen is het goed wonen. Laat ons daarheen verhuizen. » Men moet blind of ijhoofdijg zijn, als men deze teekenen voor niets wilde achten, in weerwil van de vredelievende en rechtvaardige politiek der Russische keizers.

Bij de gestadige revuën, die reeds sedert langen tijd, reeds lang voor Kalisch, Woznesensk en Borodino, in Rusland hebben plaats gehad, en waarbij altijd vele duizenden van troepen verzameld waren — bij Petersburg alleen zijn ieder jaar om de 80.000 man vijf maanden lang in een kamp vereenigd — hebben de Russische soldaten natuurlijk veel vaardigheid verkregen, die onze soldaten, die slechts in kleiner aantal vereenigd zijn, ontbreekt. De manoeuvreerkunst is wellicht tegenwoordig in Rusland meer ontwikkeld dan ergens. Eene lijnrechte linie van 10.000 man op ééne rij te vormen; eene slagorde van zes regementen kavallerie, in ongebroke orde te laten voortrukken; eene kolonne plotseling in eene menigte kleine troepen te laten afbreken, en op een volgend oogenblik alle afzonderlijke deelen weder tot eene kolonne samen te voegen; carrés te vormen, waaraan een meekundige zijne scherpste werktuigen kon beproeven; deze in parallelogrammen te snijden, en het parallelogram snel in andere figuren te veranderen; de soldaten alle loodrecht te plaatsen, als hoften poppen; 6000 paarden op eens allen te gelijk met den regter poot in beweging te brengen — maar, dat soortgelijke dingen in Rusland beter dan ergens verstaan worden. Zeker is het, dat men daar meer dan ergens elders aan zulke dingen waarde hecht. Het gaat alle geloof te boven, met welk eene vreeselijke nauwkeurigheid de zoogenoemde slopkousendienst wordt uitgeoefend, zoo dat bij ieder revue niet alleen de chef van iedere compagnie, en ieder regement, maar ook die van ieder legerkorps tot in de kleinste bijzonderheden doordringt. Niet alleen

worden de knoopen der soldaten geteld, maar ook hunne kammen en borstels nagezien. Het kan niet anders of hierdoor wordt het uiterlijk der Russische troepen bestendig in goeden staat gehouden, en iemand, die aan hun gezigt gewoon is, merkt bij de overige Europeische troepen genoeg te berispen op; als: eene slordige houding, eene zekere vrijheid van beweging, gebrek aan militair uiterlijk. Onze liniertroepen komen aan eene Russische officier niet anders voor als onze landweer en burgerwachten aan eene officier der liniertroepen. Intusschen is het niet alleen de manoeuvrekunst en de slopkonsendienst waarin de Russen onze legers overtreffen, zij hebben nog een ander voordeel dat hen nog gevaarlijker maakt.

Het Russische leger is tegenwoordig van alle Europeische legers het meest ten oorlog geoesend, met de versche lauweren gekroond, of, zoo als de Russische officieren plegen te zeggen, het is met het meeste recht de gedecoreerde, de meest aan het kruid gewone armée. De gezamenlijke Duitse legers hebben gedurende den vijftien-twintig-jarigen vrede geen kruid geroken, behalve tot vermaak bij de revuën en manoeuvres. De Italiaansche evenmin, de Skandinavische nog minder. De Fransche, de nooit rustende, maken trouwens eene uitzondering. Zij hebben in Spanje, Afrika, Morea en Amerika weder geleerd hoe geweerkogels fluiten. De Engelsche hebben evenzeer ter zee en te land eenige oorlogsoefeningen gehad. Maar het gros van de Europeische legers, die bijna alle uit jonge onervarene manschappen bestaan, mist het groote voordeel van krijgsofervaring. Zij hebben slechts eene manoeuvre-ervaring, en als zij heden tegenover de Russische legers moesten staan, dan zouden zij daarin oude, aan het kanonvuur, bloed en wonden gewone mannen vinden. Gedurende de vijf- en twintig jaren, waarin wij rusten, vochten de Russen reeds vijfmaal weder met de Perzen, Turken en Polen, bij welke gelegenheden altijd een groot gedeelte van het gros des legers in het vuur stond. Daarenboven hadden de Russen, gedurende al dien tijd en den Kaukasischen berg-oorlog, eene voortreffelijke leerschool, waarin de soldaten dikwijls afwisselen, en aan vuur gewoon raken.

Er zijn onder de Duitse legers nog slechts weinige troepen uit de eerste vijftien jaren dezer eeuw. De oude gardes zijn sedert lang uit alle legers verdwenen, die zich in hunne hoofdbestanddeelen reeds meer dan eenmaal verjongd hebben. Dit is anders in Rusland. De lange diensttijd laat de soldaten onder het geweer en er zijn nog een menigte van hen, die op den Mont-Marte stonden, in het leger. Men ziet er velen, die op hunne borst de medaile van 1813 naast die van den Turkschen, Poolschen en Perzischen veldtocht dragen. Het is natuurlijk, dat deze lieden veel ondervinding hebben opgedaan, en dat hunne reeds dikwijls gewonde en weder genezene huid, hun tot een schild verstrekt, dat onze jonge, baardelooze knopen ontberen. De Russen zijn niet ijdel op hunne schoonheid. Hunne veldheeren zouden hun kunnen toeroepen, zoo als de verwinnaar van Pompejus aan zijne legioenen: „Rigt uwe slagen naar hunne gladdige gezigten“ (1). In ieder geval zouden onze jongelieden geen gemakkelijken post hebben tegenover zulke met likteekenen bedekte, gerimpelde kerels, die het leven voor niets achten, die geene vrengde in den rug hebben, maar die de overwinning boven alles schatten en het paradijs voor zich zien. (Het vervolg hierna.)

Een schoone trek van Rubini.

La France musicale vermeldt de volgende anecdote van den grooten zanger RUBINI, die in weerwil van zijn groot talent, zijnen grooten rijkdom en de algemeene gunst die hij geniet, volstrekt geene vijanden heeft. De bekende Italiaansche zanger in het zogenoemde komische genre (*buffo*), de heer RUCCHIO had onlangs in Parijs een concert aangekondigd, waarop RUBINI, uit beleefdheid voor zijnen landgenoot, niet alleen bereidwillig zijne eigene medewerking beloofde, maar ook nog den volgenden dag, die van Mlle C. GRISI en andere geachte kunstenaars had verschaft. Eenige minuten voor den aanvang, treedt RUBINI zoo als gewoonlijk vrolijk in de voorkamer van de concertzaal, en verneemt bij RUCCHIO naar den toelooft van het publiek. — Slecht, vriend! antwoordt deze, terwijl hij de zaalkleur half opende en den kunstenaar de vele ledige stoelen liet zien. — Welaan, riep RUBINI, dan neem ik de overigen; en daarbij begon hij op eene menigte briefjes het woord *loué* te schrijven, die hij door eenen bediende op de ledige plaatsen liet bevestigen. Mlle GRISI had juist hare groote aria onder de

toejuiching der hoorders geëindigd, toen twee ernstige Engelschen, ieder met eenen dubbelen tooneelrijker gewapend, binnentreden, overal naar eene zitplaats omzien, maar niet dan *loué*, en, altijd *loué* daarop zien vastgehecht. Toen de heer RUCCHIO door de zaal ging, vroeg een der Engelschen hem om twee zitplaatsen. — Ik zal u naar den rijken en beroemden man brengen — antwoordde RUCCHIO — die ze alle besteld heeft, en hiermede bragt hij hem tot RUBINI. — Mijne heeren, zeide RUBINI, ik heb voor 1000 franken plaatsen genomen om den benificiant te ontmoeten te komen; wilt gij de twee plaatsen voor 1000 franken hebben, dan zijn zij tot uwe dienst. — De spotachtige toon stak de eergierige Britten een weinig; de eene van hen nam zeer bedaard eene banknoet van dat bedrag uit zijne portefeuille, overhandigde deze den kunstenaar, en nam met zijnen medgezel in de zaal plaats. Zij kenden RUBINI niet, maar toen hij spoedig daarna optrad, en in de beroemde aria van CARMOSA „*Pris che spunt!*“ allen wegsleepte, stemden ook de twee vreemdelingen in de algemeene toejuiching in, en verklaarden dat zij het genoeg van RUBINI te spreken en te hooren, geenszins te duur hadden betaald.

Advertentien.

Aanbesteding.

De DIJKSTOEL des Circuls van de Ooy en eene COMMISSIE uit den Raad der Stad Nijmegen, zullen, op Maandag den 10den Mei 1841, des namiddags ten één ure, in het Geërfden-Huis aan de Hunnerpoort, binnen gezegde Stad, in het openbaar, aan de minsteischenden, besteden;

Het doen van belangrijke herstellingen en gedeeltelijke vernieuwing van de MEER-SLUIS, gelegen even buiten de Hunnerpoort der Stad Nijmegen;

Bestaande hoofdzakelijk in het leggen van Kist- en Aarden-Dammen; het droogmaken en drooghouden der Sluiskom; het maken van een onderheid Stortebed; het afbreken en vernieuwen van twee Vleugelmuren, van Sluisdeuren, en wijders het verrigten van al hetgeen breeder omschreven is in het Bestek.

Dat Bestek en Voorwaarden zal acht dagen te voren ter visie liggen, zoo wel aan het Geërfden-Huis voormeld, als ter Secretarie van het Stedelijk Bestuur van Nijmegen; voorts te Rotterdam, in de Romein; te 's Gravenhage, in het Zuid-Hollandsche Koffijhuis; te Amsterdam, in het Poolsche Koffijhuis; te Utrecht, in de Nieuwe Bak; te Gouda, in het Hertshuis; te Gorinchem, in den Hooiwagen en in de Waterpoort; te Hardinxveld, in de Drie Snoeken; te Siedrecht, in het Regthuis; te Werkendam, in het Regthuis; te Tiel, in het Heeren-Logement; te Arnhem, in het Zwijschoof; te Grave, in den Eenhoorn; te 's Hertogenbosch, in de Goude Leeuw; te Kleef, in den Boomschen Keizer; te Lent, bij DREKSE; te Nijmegen, in de Zalm, bij HARTSVELD, in het Klokje, in de Rotterdamsche Wagen en de Stad Frankfort.

Van af den 3den Mei 1841 tot en met den 10den dier maand zal, uitgezonderd de invalende Zondag, dagelijks aanwijzing van het werk kunnen gevraagd en verkregen worden bij den Dijkshout VAN NIFTRIK, wonende in het Geërfden-Huis, aan de Hunnerpoort, te Nijmegen.

ZEG HET VOORT.

+++ Het Dijkbestuur van den ARKEMHEEN-SCHEN POLDER zal, op Donderdag den 29sten April 1841, des voormiddags om 11 uur, ten huize van den Sluiswachter JACOB KOK, aan de Nijkerker Sluis onder Nijkerk, in het openbaar aanbesteden:

De leverantie van 400 lasten Pruisische DIJKSTEEN en 200 lasten nieuwe Vechtsche PUIN, waarvan de Monsters bij gemelden Sluiswachter ter visie liggen.

Ter Ordonnantie van hetzelve
E. G. ARDESCH, Secretaris.

+++ De Notaris Mr. J. NIJHOFF zal, op Maandag den 26sten April 1841, te beginnen des morgens om 10 uur, naast het Stadhuis te Arnhem, Wijk F. N°. 66, publiek verkoopen:

Eenen volledigen en goed geconserveerden INBOEDWL, bestaande in TAFELS, STOELN, KASTEN, CHIFFONIERES, SOPHA, TAPIJTEN, KAGCHELS, GLAS- en AARDEWERK, PORCELEIN, LAMPEN, enz. — Alles op den 23sten en 24sten te voren, van 10 tot 4 uur, ter voormelde plaats te zien.

§ + § Door vertrek des eigenaars naar Buitenlands zullen, ten overstaan van den notaris Godefroy, op den 28sten April 1841 en den volgenden dag, aan te ragen des morgens om 10 ure,

in het Logement de Kroon van Holland, op de markt te Arnhem, publiek, erfhuuswijze worden verkocht:

Eene aanzienlijke partij wél onderhouden mahonijhouten en andere MEUBELN, als: Thee-, Eet- en Speeltafels, Stoelen, Secretaires, Kanapés, Chifoniers, Ledikanten, groote en heldere Spiegels, wél gevulde Bedden met Toebehooren, Dekens, Tafel- en Huislinnen, een compleet Fransch-porseleinen Tafel- en dito Kristal-Servies, Glas- en Aardewerk, Koper en Tin, moderne Kagchels en Haarden, eene zeer welluidende Piano-Forte (staartstuk), Goud, Zilver en Juweelen, en hetgeen verder tot eenen fatsoenlijken inboedel behoort.

De goederen zijn te zien Dingsdag daar te voren, van des morgens van 10 tot 2 en des namiddags van 4 tot 7 ure.

TE KOOP

Een TORENKLOK, zoo goed als nieuw, hoog vijf en vijftig, wijd in diameter negen en zestig duim Nederlandsch. — Te bevragen bij den Boekverkooper J. A. DOIJER, te Arnhem.

TE KOOP

Uit de hand, een koperen BROUWKETEL, lang twee Ellen acht Palm en zeven Duimen, breed eene El negen Palm en vier Duimen, en diep eene El een Palm en zes Duimen.

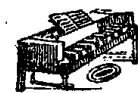
Te bevragen bij den Heer W. ROOSE-GAARDE, Rentmeester van het Oude en Nieuwe Gasthuis te Zutphen.

TE HUUR

wordt gevraagd, in of nabij Arnhem, voor een fatsoenlijk gezin, een GEMEUBILEERD HUIS of eene VRIJE WONING met ten minste drie of vier ruime VERTREKKEN, KEUKEN enz. — Opgaf van huurprijs, enz. bij de Heeren D. K. MULLER & Comp. Boekhandelaars te Arnhem.

BAHLMANN EN COMP.

hebben de eer het geachte publiek te verwittigen, dat zij heden van Parijs ontvangen hebben de nieuwste Modellen van DAMES-HOEDEN, CAPOTTEN, LINTEN en BLOEMEN, als ook de nieuwste uitgekomen DAMES-OMSLAGDOEKEN, SHAWLS, FICHUS en andere Artikelen voor het zomer-seizoen.

De Ondergeteekende maakt het geachte publiek bekend, dat hij te Arnhem is aangekomen met onderscheidene PIANO-FORTES, die eegen vollen en ronden toon bezitten, voor welker dengdelijkheid hij een jaar instaat en die hij tot billijke prijzen verkoopt. Voorts neemt hij ook Piano's in ruiling aan. Hij is gelogeed bij J. S. KAMPS op de Markt, alwaar de Piano's te bezichtigen zijn. Hij zal slechts eenige dagen alhier vertoeven.

E. A. HENDRIKS, van Amsterdam.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 21 April 1 El 7 Palm 5 Duim; gew. 0 Duim; gev. 15 D.

Prijs-Courant der Effecten.

	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4 ^{de} n.
DINGS DAG 20 APRIL.			
NEDERL., VVerk. Schuld a 2 $\frac{1}{2}$ pCt.	51 $\frac{1}{2}$	51 $\frac{1}{2}$	52 $\frac{1}{2}$
Dito Dito . . . 5	100	100 $\frac{1}{2}$	100
Uitgestelde Schuld . . .	100	100 $\frac{1}{2}$	100
Kansbiljetten f	24 $\frac{1}{2}$	24 $\frac{1}{2}$	24 $\frac{1}{2}$
Amortisatie-Syndicaat, a 4 $\frac{1}{2}$ pCt.	90 $\frac{1}{2}$	90 $\frac{1}{2}$	90 $\frac{1}{2}$
Dito Dito . . . 3 $\frac{1}{2}$	73 $\frac{1}{2}$	73 $\frac{1}{2}$	73 $\frac{1}{2}$
Handelmaatschappij . . . 4 $\frac{1}{2}$	165 $\frac{1}{2}$	165 $\frac{1}{2}$	165 $\frac{1}{2}$
Nieuwe Dito . . . 4 $\frac{1}{2}$			
Nieuwe Dito 1837 . . . 4 $\frac{1}{2}$			
Oostindische Leening . . . 5	97 $\frac{1}{2}$		
Spoorweg Haarlem . . .			
Aand. Rijn-Spoorweg . . . 4 $\frac{1}{2}$			
FRANKR. Inschrijv. G. B. . . 3			
SPANJE. Leening Ardoins . . . 5	20	20 $\frac{1}{2}$	20 $\frac{1}{2}$
Dito onbep. stukk. . . 5			
Passive	5 $\frac{1}{2}$		
Deferred			
Fransche Uitgestelde . . .			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. . . 3			
RUSL. H. & C. 1798, 1816 . . . 5	104 $\frac{1}{2}$		
Dito 1828, 1829 . . . 5	104 $\frac{1}{2}$		
Dito 1831, 1833 . . . 5	97 $\frac{1}{2}$	97 $\frac{1}{2}$	
Ohlig. bij Hope . . . 4	87 $\frac{1}{2}$		
Ohlig. te Londen . . . 5			
Dito te Hamburg . . . 5			
Inschrijvug in Assign. . . 6			
Certific. van dito . . . 6	70		
POLSK. Aandeel, a fl 300 . . . f			
Dito a fl 500 . . .			
OOSTERB. Aand. a fl. 100 . . . f			
Dito a fl 250			
Metalliek 5	105	105 $\frac{1}{2}$	105 $\frac{1}{2}$
Dito 3			
Dito 2 $\frac{1}{2}$	54 $\frac{1}{2}$		
BRAZILIE. Dito dito . . . 5	74		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.

(1) PLUTARCHUS, vita Cæsaris 45.